

ŠKOLNÍ ČASOPIS ČTYŘLÍSTEK

Přečtěte si
1.č. školního roku
2021/2022, ve kterém se
můžete těšit na strašidelné
příběhy o Halloweenu a na
další zajímavá témata.

ÚVODNÍČEK

Máme tu nový školní rok a s ním i první číslo našeho časopisu Čtyřlístek, na jehož vydání se tentokrát podíleli převážně žáci 6. ročníku a účastníci halloweenské výzvy. Cílem této výzvy bylo se s ostatními podělit o strašidelné historky, básně a zajímavé výtvary. Někteří se oblékli do kostýmů a vydlabávali dýně, jiní tvořili hrůzostrašné výrobky a příběhy, ze kterých mrazí.

V čísle nechybí ani pravidelné rubriky o životě ve škole, zvířatech, cestování, filmech, PC hrách a pohádka na pokračování od Šárky Prokopové, ve které se konečně dozvíme, jak to s Julií a časem dopadlo 😊

REDAKTOŘI

- ŽÁCI 6. ROČNÍKU
- ŠÁRKA PROKOPOVÁ, 5.B
- ÚČASTNÍCI HALLOWEENSKÉ VÝZVY:
  - Adam Lehký, 6.B
  - Kristýna Blašková, 8.A
  - Thea Valentová, 3.A
  - Jakub Zástěra, 7.A
  - Pavlína Pokorná, 6.A
  - Kateřina Červená, 6.A
  - Laura Eliášová, 1.C
  - Kristýna Láníková, 6.B
  - Dominik Šafránek, 3.A
  - Tomáš Lewkowicz, 4.B
  - Barbora Jiráková, 6.C
  - Jana Křemenová, 2.C
  - Václav Hříbal, 8.A
  - Tomáš Nekola, 8.B
  - Monika Janouškovcová, 8.B
  - Štefan Račkovič, 8.B
  - Samuel Kastl, 5.B
  - Michal Havlíček, 8.C
  - Adéla Mančalová, 6.B
  - Antonín Kaiser, 6.C
  - Lucie Walterová, 6.C

HALLOWEEN VÝZVA

Halloween je tady! Ťuká na dveře.
„Mami já se bojím,“ kdo z nás otevře?

Dvě strašidla za dveřmi,
já jsem z toho paf!
Už se zase bojím,
znovu, zas a zas.

Neboj se těch strašidel,
jsou to křehké duše.
Dětské tváře pod nimi,
vystraší nás jednoduše.
Bojím se a nevím proč?
Vždyť tyhle svátky
jsou pro radost.

Adam Lehký, 6.B

HALLOWEEN VÝZVA

HALLOWEENSKÁ DÝNĚ

Starý Patrik Gordon shrábnul hromádku centů, kterou mu na malý dřevěný stolek vysypal jedenáctiletý kluk. Na rudém vozíku měl velkou dýni a usmíval se od ucha k uchu. „Tuhle dýni mi budou všichni kamarádi závidět!“, řekl s náležitou hrdostí a rychle se vydal k domovu. Gordon se za ním chvíli znechuceně díval a pak šel domů. V ledvince u pasu mu chrastil dnešní výdělek. Každý rok prodával halloweenské dýně, které také sám vypěstoval na své farmě. Na rozdíl od těch, co si dýně kupovali, nesnášel Halloween. Gordonova farma bylo smutné, polorozpadlé stavení. Kolem dokola bylo pole s dýněmi, obilím a trochou zeleniny pro jeho potřebu. Dále byly jen lesy. S městečkem dvě míle odsud ji spojovala jen prašná cesta plná děr. Kousek dál od farmy stálo léta nepoužívané sídlo a stodola, kde kdysi byly krávy a koně, ale dnes tam žily jen krysy. Ty se ale poslední dobou stále víc objevovaly u farmy. Gordon přišel domů a odepnul si ledvinku, vysypal její obsah na prachem pokrytý stůl a otevřel si lahev piva. Při přepočítávání výdělku se musel smát. Za pár hloupých dýní, které předražil, si během odpoledne vydělal 70 dolarů. Pořádně si loknul piva. Peníze uložil do plechové krabice, kterou schovával v nepoužívaném krbu. Pak si pustil TV. Dávali horor V zajetí démonů 2. Musel usnout, protože když se probudil, v televizi bylo jen zrnění a za okny byl měsíc.

HALLOWEEN VÝZVA

Patrik si povzdechl a s novou sklenicí piva se vydal po místy ztrouchnivělých schodech do ložnice. Padl do postele a přitom si vybryndal pivo. Vstal, svlékl si tričko a chtěl si vzít nové. Když v tom mu padl zrak na příjezdovou cestu. „Zatracení pubertáci,“ zamumlal si a šel před dům. Na cestu někdo dal dýni. Namísto strašidelného nebo veselého obličeje do ní její majitel vyryl slova - Koledu nebo něco provedu. Gordon se rozhlédl. Ve stínu stromu někdo stál a díval se na něj. Měl na sobě nějaký zvláštní kostým sestavený z jakých si starých hadrů. V pravé ruce postava držela kbelík na vykoledované sladkosti. „Táhni spratku! Tady žádné cukroví nedostaneš!“, zakřičel na něj a šel zpět do domu. Když zabouchl dveře, vydal se do kuchyně pro něco k snědku. K jeho údivu našel v lednici další dýni. Tentokrát s obličejem s dvěma ostrými zuby a zlým pohledem. Tento nález Gordona dopálil. Vzal do ruky brokovnici opřenu o zeď vedle dveří a šel ven. „Dám ti takovou lekci, na jakou nezapomeneš,“ zamumlal si, zatímco mířil k místu, kde viděl stát toho vtipálka. V půli cesty se zarazil. Něco kolem něj rychle proběhlo. Byla tma, měsíc se schoval za mraky, a navíc se zvedala mlha, ale byl by přísahal, že to byl ten kluk, co ho před chvílí viděl u stromu. „Chlapče, neutíkej, já to tak nemyslel!“ zvolal hladkým hlasem. Myslel však jen na to, až toho holomka popadne do rukou a pořádně ho propleskne.

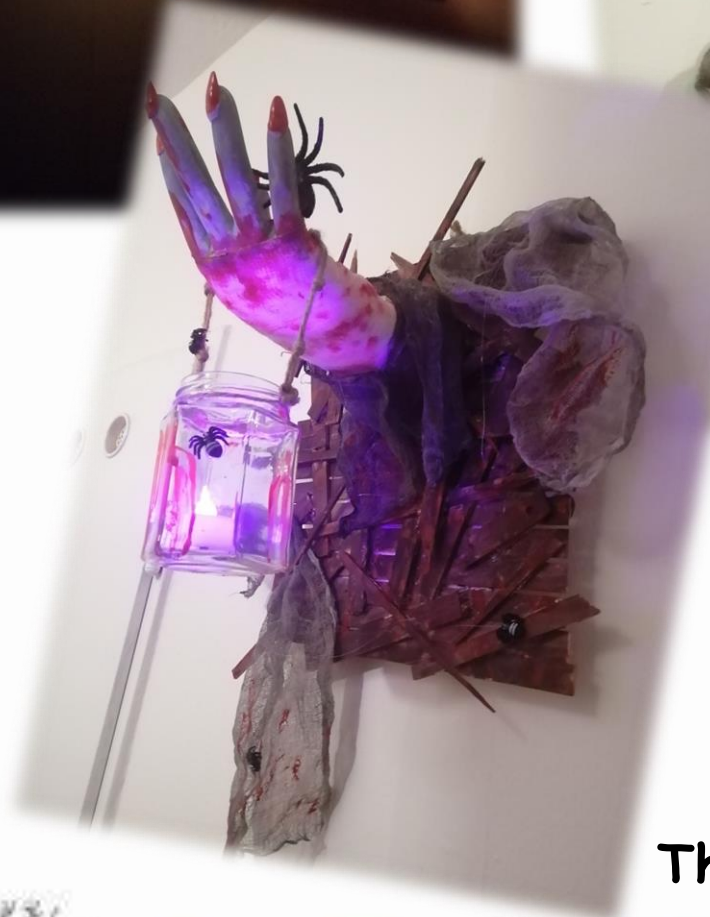

HALLOWEEN VÝZVA

Pak ho přiměje, aby ho vzal k jeho rodičům. Až ho budou peskovat, Patrik jen bude stát a smát se. Kdoví možná získá i nějakou kompenzaci za způsobené potíže. Jeho fantasmii přerušil pohyb napravo od něj. Pak nalevo. Takže tu máme rychlíka, pomyslel si. Něco mu však říkalo, že je to nesmysl. Aby se někdo pohyboval tak rychle. Jeho šestý smysl mu radil, sebrat se a jít domů. Poslechl ho. Tohle se mu vůbec nelíbilo. Všude bylo moc velké ticho, nebylo slyšet nic, mlha už vystoupala až k jeho kolenům a měsíc se pořád schovával za mraky. Na verandě přímo přede dveřmi našel další dýni. Opět měla vyřezané dva špičáky a tentokrát se přidal i krutý úšklebek. Gordon ji rozčíleně rozkopnul. Zbytky pošlapal, až na podlaze zbylo jen pár malých kousků, dužina a loužička šťávy. Za jeho zády se ozval veselý smích. Patrik se obrátil s brokovnicí namířenou na šprýmaře, ale nikdo tam nebyl. Na čele se mu objevil pot. Vešel do domu a dveře zamkl na dva západy. V lednici stále byla ta dýně. Vyšel nahoru do ložnice a na posteli našel dvě další dýně. „Co to sakra...“ řekl, zatímco mu srdce prudce bušilo. Za ním se ozval zvuk skřípajících prken, jak někdo pomalým krokem vešel do ložnice. Znovu uslyšel ten smích. Veselý, pronikavý a chladný smích. Ucítil, jak mu na rameni přistála malá, dětská ruka a pevně ho sevřela. Místností se ozval výstřel, výkřik a pak opět ten veselý smích.

Kristýna Blašková, 8.A

HALLOWEEN VÝZVA

Thea Valentová, 3.A

HALLOWEEN VÝZVA

HALLOWEENSKÝ VEČER

Jednoho haloweenského večera jsme si v kruhu rodiny vyprávěli strašidelné příběhy. Můj starší bratr vyprávěl příběh o muži v masce, který unášel malé děti. Maminka vyprávěla příběhy o duchách. Já vyprávěl příběh o nerozlučných kamarádech a strašidelném dětském hřišti. Můj mladší bratr se třásl strachy pod dekou. Když jsme dovyprávěli příběhy, koukali jsme ještě na pohádku, abychom jsme se tolik nebáli. Pak jsme šli spát. Ve 3 hodiny ráno jsme zaslechli strašidelné zvuky a skřípání, které vycházeli ze skříně. Mladší bratr se schoval pod deku a já jsem se statečně šel podívat do skříně. Když jsem skříň otevřel, viděl jsem ve skříně siluetu. Tolik jsem se lekl, že jsem běžel za starším bratrem s domněním, že máme ve skříně ducha. Jenže postel byla prázdná. Bratr v ní neležel. V ten moment jsem zaslechl ze skříně smích. Ve skříně sice byla silueta, ale ne ducha. Byla to silueta mého bratra, který nás chtěl vystrašit. A že se mu to povedlo.....

Jakub Zástěra, 7.A

HALLOWEEN VÝZVA

Pavλίna Pokorná, 6.A

Kateřina Červená, 6.A

Laura Eliášová, 1.C

HALLOWEEN VÝZVA

HALLOWEEN ONLINE

Byla jednou jedna holka a ta hrála online hry. Jednoho dne jí napsal jeden z jejích online kamarádů. Ona ho moc neznala, tak to tak nějak ignorovala, ale řekla si, že si ty zprávy aspoň trochu přečte. A tam jí podle ní malá holčička napsala „Ahoj, jednoho dne rozhodně budu slavná :D“ Budeme té malé holčičce říkat Amálka, protože se ve jméně tak nějak jmenovala. Hlavní postava ji ignorovala, protože se s ní nepotřebovala bavit. Ale potom Amálka furt a furt psala „prosím, mluv se mnou :(.“ Tak si hlavní postava řekla, že si s ní bude psát. Potom jí nabídla, jestli si s ní zahraje. Hlavní postava se zeptala: „A jakou hru?“ .A Amálka řekla „mojí hru,“ tak se na ní připojila. Místo bylo celé fialové, bylo tam i moc pejsků. Potom Amálka vyprávěla, co měla ráda, příklad - Pejskové nebo bonbóny. Potom se rozloučila, protože měla jít spát. Další den ale nebylo něco v pohodě, protože když se připojila na hru, kde byla, jak je jisté na její hru, měla na své postavičce smutný obličej. Tak si hlavní postava řekla, že má možná špatný den. Ale jen co si pomyslela, Amálka se ptala na divné věci jako „jedla si syrovou myš?, má tě máma ráda?“ furt a furt to psala, tak radši naše hlavní postava si ji blokla a opustila hru. Bylo to asi dva týdny a naše hlavní postava se necítila dobře. Potom si něco šla zahrát a potom jí přišla tato zpráva: „připoj se do mé hry, připoj se do mé hry, připoj se do mé hry...“ Potom se konečně připojila a poslední slovo, co přečetla, bylo, že je tu horko a potom se Amálka odpojila. Naší hlavní postavu to vyděsilo a potom viděla v té hře barák, který hoří a co viděla v tom baráku bylo něco prapodivného. Najednou ucítila divné teplo...

Kristýna Láníková, 6.B

HALLOWEEN VÝZVA

Dominik Šafránek, 3.A

4.B.
TOMÁŠ LEWKOWICZ

Tomáš Lewkowicz, 4.B

HALLOWEEN VÝZVA

HOKAIDO

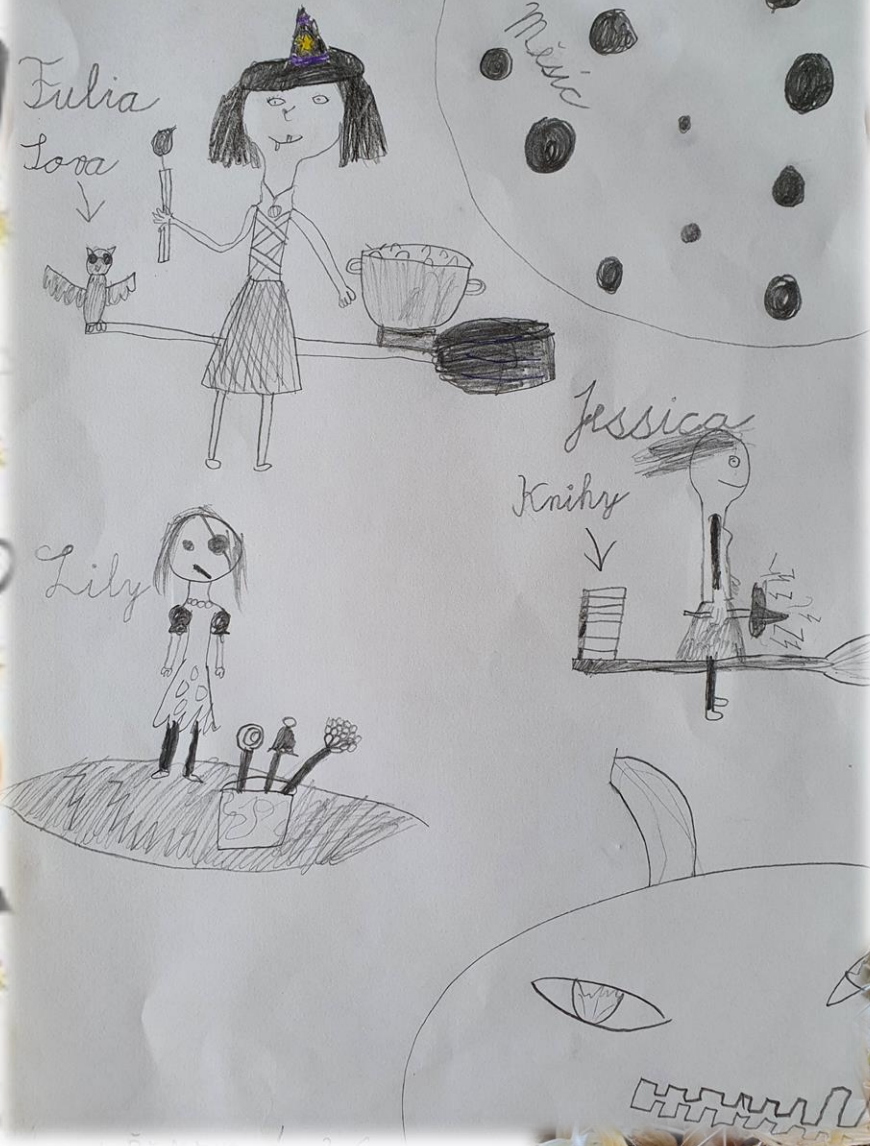
Byla jednou jedna rodina, která měla tři neposlušné děti. Jmenovali se Hugo, Ferda a Lojzička. Ani jeden z nich nevěřil na strašidla ani zázraky. Jednoho dne jim maminka řekla, že se blíží Halloween a že by měli koupit dýni. Odpoledne se proto vydali do zahradnictví a dýni koupili. Ta svým tvarem připomínala obličej. Proto ji hned pojmenovali Hokaido. Jak přišli domů, tak jí chtěli vydlabat, ale protože už bylo pozdě, museli jít spát. Když se ráno probudili, maminka ještě spala a tak šli do obývacího pokoje, kde byla dýně položená na zemi. Děti si vzaly nože a do dýně začaly dlat. Protože byla dýně ale kouzelná, probudila se a vůbec nevěděla, co se děje. Mezi tím, než se rozkroužila, tak měla vydlabané velké oči a pusku, takže lépe viděla na děti. Ale bolelo ji to. Byla hodně naštvaná a chtěla dětem něco udělat za to že jí vydlabaly oči a pusku a hlavně, že neposlechly maminku. Celá rodina pak jela na návštěvu k babičce a když se večer vrátili a děti si šli lehnout, tak se dýně probudila. Rozsvítila své oči a strašidelným tichým hlasem řekla: „Jestli se nepolepšíte a nebudete poslouchat maminku, tak se probudím znova a začaruju vás v žížaly.“ Děti se tak vylekaly, že od té doby už vždycky maminku poslechly.

Barbora Jiráková, 6.C

HALLOWEEN VÝZVA

HALLOWEEN

Jana Křemenová, 2.C

Václav Hříbal, 8.A

REDMI NOTE 9 PRO
AI QUAD CAMERA

HALLOWEEN VÝZVA

STRAŠIDELNÁ DÝNĚ

Byl jednou jeden kluk, který si vyřezal dýni. Jmenovala se strašák. Strašáka si vystavil na okno, dal do něj svíčku a zhasnul světlo. Lehnul si do postele a spal, když se probudil, tak se porozhlídl ale všiml si, že strašák je pryč. Myslel si, že ho třeba mamka dala pryč. Když přišel do kuchyně na snídani, tak mu mamka řekla, že je to divné, že ho nikam nedávala. Po snídani ho mamka požádala, aby došel do sklepa pro "CHLEBA", protože chleba je velmi důležitý pro život. Když došel do sklepa, vzal chleba a chtěl odejít, ale najednou si všiml, že je tam o hodně lepší chleba. Když ho popadl, viděl tam strašáka, ale byl nějaký jiný. Vypadla, jakoby byl větší. Vzal strašáka a "CHLEBA" a odešel ze sklepa. Mamce dal CHLEBA, strašáka položil na stůl, vzal si věci a šel do školy. Ve škole dostal za jedna. Když přišel domu, nikdo nebyl doma, dokonce ani strašák nebyl na tom stole, kde ho předtím odložil. Už byl naštvaný na mamku, protože si myslel, že ho zase někam dala. Když se koukal do sklepa na to stejné místo vedle CHLEBA, zase tam byl, ale teď už si byl na 100% jistý, že je větší a narostly mu malinké nožičky a ručičky. Když si ho odnesl do pokoje a řekl mamce, ať už ho nikam nedává, mamka mu slíbila, že ze strašákem už nic dělat nebude, I když přísahala, že s ním nic nedělala. Když za pár hodin šel spát, otevřel dveře a ze dveří se na něj vrhnul obrovský dýňový strašák, ukousl mu obličej a zadek a utekl do kuchyně, kde ukousl mamce obličej a zadek, vzal chleba a utekl jíst lidem obličej.

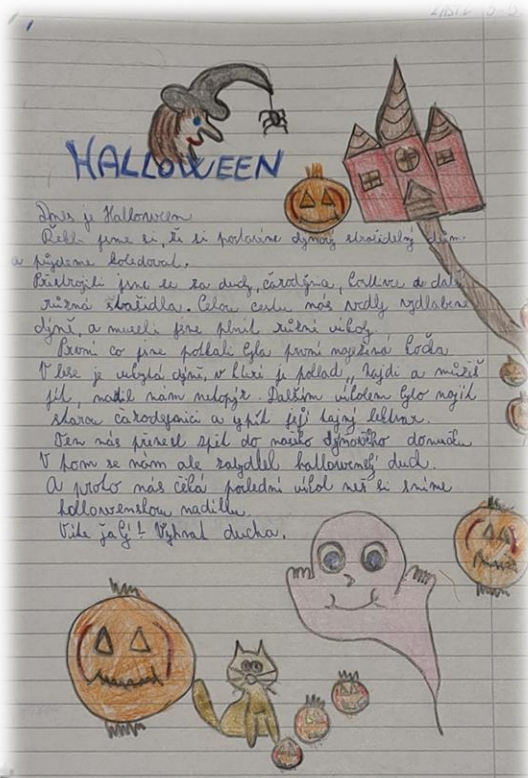
Štefan Račkovič, 8.B

HALLOWEEN VÝZVA

DÝŇOVÝ STRAŠIDELNÝ DŮM

Dnes je Halloween. Řekli jsme si, že si postavíme dýňový strašidelný dům a půjdeme koledovat. Přestrojili jsme se za duchy, čarodějnice, kostlivce a další různá strašidla. Celou cestu nás vedly vydlabané dýně a museli jsme plnit různé úkoly. První, co jsme potkali byla první naježená kočka. „V lese je ukrytá dýně, ve které je poklad. Najdi ji a můžeš jít,“ radil nám netopýr. Dalším úkolem bylo najít starou čarodějnici a upít její tajný lektvar. Ten nás přenesl zpět do našeho dýňového domečku. V tom se nám ale zabydlel halloweenský duch. A proto nás čeká poslední úkol, než si sníme halloweenskou nadílku. Víte jaký? Vyhnat ducha!

Samuel Kastl, 5.B

HALLOWEEN VÝZVA

Šla strašidla po městě,
ve strašidelné vestě.
Všichni se jim smějí,
ale také se jich bájí.
Honili se kolem kašny,
kdo dřív sebou na zem praští.
Halloween je správný den, na
zábavu,
kostýmy a šprýmy jen.
Na strašidla si pozor dejte
a hlavně se jim nevysmívejte.
Budou vás pak strašit každou
noc,
a to až do Vánoc.

Michal Havlíček, 8.C

Jdeme na hřbitov slavit Halloween.
Já jdu za upíra, já za Čarodějku,
já jsem kočka ze všech nej-lep-ší.
Ne a ne a ne, ale joooo, a ne a ne. 2x

Upír má tesáky, Čarodějka má klobouk
kočka je černá, nebo bíláááá...
a ne a ne a ne, ale jooo, neeeee.

Adéla Mančalová, 6.B

HALLOWEEN VÝZVA

Halloween je hrůzy čas,
vrací se k nám zas a zas.
Každý rok ho slavíme,
i když do školy chodíme.
Převleků je plná škola,
tak pojd'te s námi, hola, hola.
Přichystejte krev a drápy,
postrašíme spolužáky.
Všichni si to užijem,
za strašpytli nebudem.

Monika Janoušková, 8.B

Tomáš Nekola, 8.B

Ja jsem malé strašidlo
Odněkud jsem přilétlo
mě se děti nebojí
a semnou si pohrají!

HALLOWEEN VÝZVA

HALLOWEEN

O Halloween masku vezmu,
nebojím se masky své,
ale jen že zmrznu.

Mám totiž jen lehký plášť,
v něm je zima, co naděláš?
V mé masce je hrozná zima,
měl bych asi změnit klima.

Tonda Kaiser, 6.C

O HALLOWEENU

Jaro, léto, podzim, zima,
na podzim se teplo střídá,
fouká vítr víc a víc,
draky můžeme pouštět výš a výš.

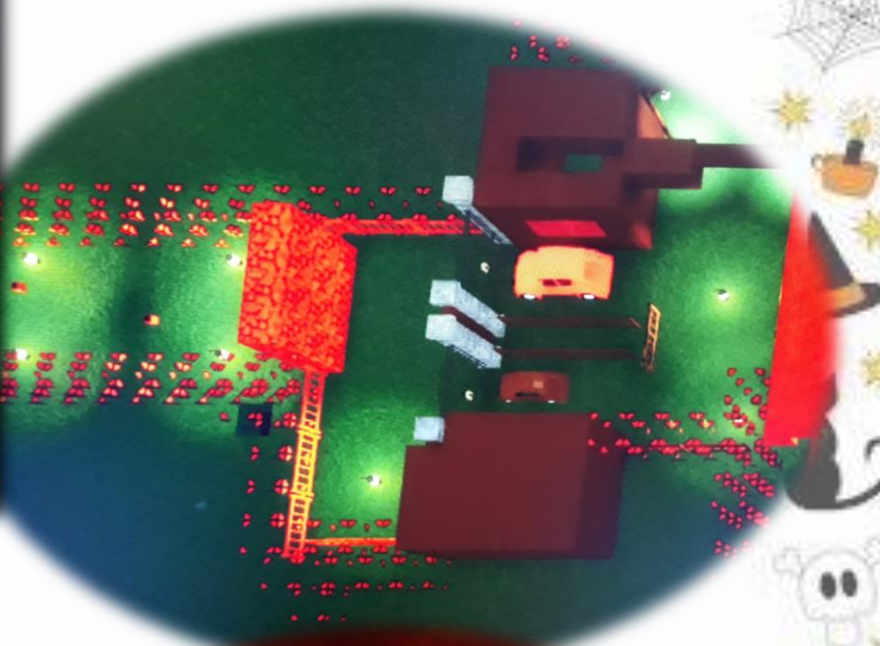
Začíná nám Halloween,
listy se zbarvují,
dýně se malují,
obleky si obléknem,
strašit lidi nebudem.
Hrušky jablka sbíráme,
svíčky si zapálíme
a večer se postrašíme,
za duchy se převlékneme.

Lucie Walterová, 6.C

HALLOWEEN VÝZVA

Tadeáš Valenta ze 6.C vytvořil mapu strašidelného města na Xboxu od populární hry Piggy.

FOTOGRAFIE

POHLED Z LETADLA

TONDA KAISER, 6.C

FOTOGRAFIE

TONDA KAISER, 6.C

POSLEDNÍ ČÁST LÉTA

UŽ JE TU LÉTO A SNÍM I HEZKÉ
POČASÍ

západ slunce je super věc k vidění

FOTOGRAFIE

TONDA KAISER, 6.C

POSEDY SLOUŽÍ MYSLIVCŮM K POZOROVÁNÍ ZVĚŘE. PROTOŽE NA POSEDU JDETE MÁLO CÍTIT TAKŽE SI VÁS ZVĚŘ VŠIMNE MÉNĚ.

podzim je nádherný nejen kvůli blíží se zímě.

Bedla jedlá v plné kráse

NAŠE POHÁDKY

Pohádka na pokračování od Šárky Prokopové, 5.B

JULIE A ČAS

Kapitola 3

.....A pak Julii z minulosti napadlo. „Julie, přece jsme vytvořily hodiny,“ pošeptala jí. „No jasně, jak je možné, že mě to nenapadlo. Jenže která z nás by je tu asi tak měla?“ říká smutně Julie. „To asi ani jedna,“ říká Julie z minulosti. Ale pak je přerušil zlý Čas. „A teď už mi zbýváte jen vy!“ Zlý Čas byl připravený hodit na Julie hodinky, když v tom se ty hodinky zničily a všichni uvěznění se dostali ven. „Co se to stalo!“ naštvál se zlý Čas. Potom Čas z budoucnosti utíkal k Juliím a zeptal se, jestli nemají nějaký plán. Julie z budoucnosti začala: „Nejsem si jistá, jestli to vyjde, ale plán je takový, že já se vrátím do minulosti do našeho domu, vezmu hodinky, které jsem vyrobila, vrátím se sem a hodíme ty hodinky na zlý Čas,“ řekla rychle Julie. „Dobrá,“ odpověděl Čas z budoucnosti. Julie tedy vyrazila do minulosti. Víla šla poradit rodičům, že se mají schovat a ona půjde zadržet s Časem z budoucnosti a s Julií z minulosti zlý Čas. Rodiče se šli tedy schovat a víla, Julie z minulosti a Čas z budoucnosti začali se zlým Časem bojovat. Mezi tím se Julie dostala už do minulosti k jejich domu. Začala hledat hodinky v pokoji, když v tom zaslechla tikání dole v kuchyni. Šla se tam podívat a viděla je na stole. Vzala je a vrátila se k místu, kde se odehrával boj proti zlému Času. Na nic nečekala a hodinky hodila na zlý Čas z minulosti a uvěznila ho. Potom se všichni shromáždili, pak se Julie zeptala Času z budoucnosti, kde jsou rodiče a on jí odpověděl, že se šli schovat. Potom Julie vzala hodinky, ve kterých byl uvězněný zlý Čas a všichni šli hledat rodiče. Když je potom konečně našli, tak je obě Julie objali. „Dobrá, zlého Čase jsme chytili, ale co s ním teď uděláme?“ ptá se Julie z minulosti.

NAŠE POHÁDKY

„Prozatím nic, nejprve bych chtěla vědět, jaký mají názor na tenhle zmatek mí rodiče,“ řekla Julie z budoucnosti. „Ty víš Julinko, že máme hodně práce a skoro vůbec nejsme s tebou doma, a tak jsme vytvořili stroj na zpomalení času, abychom mohli trávit více času s tebou, jenže potom se objevil záhadný muž, který ještě než jsme mohli cokoliv říct, na nás hodil hodinky a uvěznil nás v nich. Tenhle muž, co tu teď s námi je, zničil ty hodinky, potom jsme všichni z nich vyskočili a ta drobounká víla nám řekla, že se máme jít schovat, a tak jsme se šli tedy schovat,“ řekli společně rodiče. Chvíli po tom řekla Julie z budoucnosti „Dobrá a víte, co máte dělat?“ Rodiče mlčeli, a tak jim Julie řekla, že musí ten stroj na zpomalení času zničit. Na to jí rodiče odpověděli: „Ale, potom nebudeme moci být doma s tebou.“ „Já vím, ale Čas z minulosti nemůže být v hodinkách uvězněn na vždy.“ Všichni se tedy vydali do minulosti, aby jejich rodiče mohli stroj na zpomalení času zničit. Jenže rodiče na to prostě nebyli připravení. „No tak mami, tati nemáme na vybranou!“ přemlouvala je Julie. „Dobře když to nemůžete udělat vy, tak já,“ řekl Čas z budoucnosti. Všichni tedy souhlasili. A Čas z budoucnosti zničil stroj na zpomalení času. „A co s těmi hodinkami, kde je uvězněn zlý Čas?“ zeptala se maminka Julie. „Máš pravdu, mami, ještě musíme pustit zlý Čas z hodinek, abychom se už mohli všichni vrátit do svého času. Julie pustila zlý Čas z hodinek, řekla mu, že Čas z budoucnosti zničil stroj na zpomalení času. Čas z minulosti byl rád a řekl: „Dobře, ale chci se ujistit, že tvoji rodiče už nikdy nevyrobí žádný stroj na zpomalení času ani žádné jiné podobné stroje.“ Rodiče Času z minulosti slíbili, že nikdy nevyrobí žádné stroje na zpomalení času a Čas z minulosti jim to věřil. A řekl, že se všichni můžeme teď vrátit do svých časů. Tak se všichni radostně vrátili do svých časů. Juliiny rodiče si uvědomili, že s časem se nemá zahrávat a začali společně s Julií trávit více času.

The End

ZVÍŘATA

HIPOTERAPIE

Hipoterapie je léčba pomocí koně. Probíhá tak, že děti s postižením nebo nemocí se starají o koníka, čistí ho, dotýkají se, jezdí apod. K nám na Hipodrom Most chodí takových dětí dost, a ne jenom děti. Chodí tak také holčička, která má postižení, má nemocné nohy. Posadí se na koníka a my ji vodíme. Různě si na koníka lehá, učí se s ním spolupracovat, hladí si ho. Holčička už se pomalu učí normálně jezdit na koni a jde už vidět, že jí léčba pomáhá

Kristýna Plodrová, 6.B

ZVÍŘATA

MŮJ PEJSEK

Můj pejsek je hnědý střední pudl. Jmenuje se Loki a je s papíry. Kdo neví, co to znamená pes s papíry, znamená to, že může na výstavy a ví se, kdo je matka a kdo otec. Pes může mít papíry jen v případě, že otec a matka jsou stejného plemena. Ti, co jsou bez papírů, na výstavy nemohou a neví se jistě, kdo je rodič. Můj pejsek se narodil 16. února 2021, přivezli jsme si ho domů 16. dubna 2021 až z Brna. Jezdíme s ním na cvičák, umí sedni a lehni jen na pamlsky. Je hodně žravý, takže pro pamlsky udělá vše - otoč, dej pac, k noze trošku a obraty nám moc nejdou. Krmíme ho Barfem. To je, když psovi dáváte maso, např. kuřecí, hovězí a jehněčí. Komu se ráno nechce vstávat, tak u nás to tak není. Ten, kdo se probudí jako první, tak jde se psem ven, proto se snažím vstát co nejpozději, ale když je škola, to je teprve budíček. Skočí do postele a olízá všechno i můj a ségry obličej. Je hodný, ale občas zlobí. Nemá rád plavání. Mám doma ještě morčata a s nimi se psík snese úplně v pohodě. Existují čtyři druhy pudlů. Ten nejmenší je trpasličí, pak je toy střední a královský. My máme středního, střední pudl je velký např. jako shiba inu.

Adéla Maňalová, 6.B

ZVÍŘATA

NÁŠ ČLEN RODINY

Tonda Kaiser, 6.C

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

JIŘETÍN POD JEDLOVOU, 1. STUPEŇ

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

JIŘETÍN POD JEDLOVOU, 1. STUPEŇ

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

VALDEK, 2. STUPEŇ

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

VALDEK, 2. STUPEŇ

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

ŠVP KEMP VALDEK

Dne 18.9. jsme odjeli s naší třídou z Oseka do ŠvP (školy v přírodě), na kterou jsem se moc těšil. Odjížděli jsme v sobotu, tak jsem si dal oběd s rodiči a pak jsme společně vyrazili k autobusu. U autobusu jsem se potkal s kamarády, ve škole jsme se otestovali na covid a mohli jsme se posadit do autobusu. Zamávali jsme rodičům a vydali se na cestu. Po dvou hodinách cesty autobusem jsme dorazili do malého městečka s názvem Staré Křečany. Společně s mými kamarády jsme se ubytovali v chatce s číslem 21. Vybalili jsme si věci a složili jsme si je do skříně. Pak jsme šli na nástup, kde nám byla přidělena instruktora Hanča. Než jsme se s ní stačili seznámit, tak jsme šli na večeři. Druhý den našeho pobytu nám byla přidělena nová instruktorka. Jmenovala se Veronika, ale chtěla, abychom jí říkali Verda.

Verda byla moc hodná a každý den si pro nás připravila nějakou hru. Nejvíce se mi líbilo stavění nejvyšší věže ze dřeva. Moc se mi taky líbila diskotéka, kde jsme se všichni vyřádili. V úterý jsme jeli na celodenní výlet, na cestu nám paní kuchařky připravily balíčky se svačinou. Cestovali jsme vlakem. Dlouho jsem vlakem nejel, protože jezdíme všude autem, tak jsem si cestu vlakem užil. Navštívili jsme rozhlednu a zahráli jsme si fotbalgolf. Výlet se mi líbil a s kamarády jsme si ho užili. Také jsme si s Verdou vytvořili trička a obálky na vzkazy. Ve středu jsme měli sportovní den. Hráli jsme fotbal, přehazovanou, vybíjenou nebo piškvorky. Každý den jsme museli uklízet náš pokoj, protože se hrála soutěž o nejčistší pokoj. S kamarády jsme chtěli vyhrát, proto jsme náš pokoj pečlivě uklízeli. Na konci pobytu ve škole přírodě jsem dostal se svými spolubydlíci diplom a bonbony za nejlepší úklid. Během našeho pobytu ve škole v přírodě jsem se ještě víc sblížil nejen se spolužáky a učiteli, ale i s instruktorkou Verdou. V pátek jsme si zabalili věci, protože se blížil odjezd zpět do Oseka. V sobotu jsme odjížděli domů, už jsem se moc těšil. Po snídani jsme se rozloučili s instruktory, kteří nám pobyt ve škole přírodě zpříjemnili. Zkontrolovali jsme pokoje, zda jsme nic nezapomněli a čekali jsme na autobus. Když autobus přijel, naložili jsme do něj kufry, nasedli a jeli jsme domů.

VOJTĚCH BRNA, 6.B

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Ve škole přírodě jsme zažili spoustu zábavy a hezkých vzpomínek, zážitků. Byli jsme na fotbale, chodili jsme pořád do lesa hrát nějaké hry, například hru jménem zapamatuj si básničku.

Byli jsme tam dobrá parta, na pokoji jsem spal s mými kamarády Luky, Adamem a Vojtou. Bylo to tam fajn, až na výpadky elektřiny a na to, že nefungovalo topení, ale díky bohu nám tam dali přímotop.

Od ráno jsme byli s paní učitelkou a před obědem si nás vzala vychovatelka a byl oběd, po obědě byl odpolední klid, no a pak svačina, něco málo jsme dělali, no a pak byla večere, vykoupali jsme se a šli na kutě. To je vše o škole v přírodě.

FRANTIŠEK KOHOUT, 6.B

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Do školy v přírodě jsme vyjeli v sobotu 18.9 do kempu Valdek.

V autobuse jsem jeli společně 6.B a 6.C . Cesta byla dobrá, v autobuse jsem seděl se spolužáky z naší třídy. Když jsme dorazili na místo, tak první dojmy nebyly moc hezké.

V průběhu týdenního pobytu jsme jeli na výlet do Rumburku, kde jsme byli na fotbalgolfu Dymník, kde se nám opravdu líbilo. Na golfu jsme si zahráli skupiny proti sobě. Tráva byla mokrá, a tak jsme byli všichni promočení, ale to nám náladu nezkazilo. Cestou na vlak jsme si společně zazpívali.

25.9 jsme konečně vyrazili domů . I když se nám ve škole v přírodě líbilo, tak jsme se všichni opravdu těšili domů. Cesta utekla rychle.

LUKÁŠ HALÍŘ, 6.B

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Dne 18.9 jsme jeli do školy přírody do Starých Křečan jménem agentura Pac, cesta se mi líbila, ale jeli jsme skoro 2 hodiny. Na první dojem se mi to nelíbilo, ale pak to bylo hezký. Byly tam třídy: 6.A, 6.C, 5.B a my 6.B.

Ve škole v přírodě jsme měli hodně zážitků, např: byli jsme v lese a tam jsme hráli čínskou zed', učili jsme se básničky, atd.....Potom v úterý jsme šli 1,5 km do kopce, abychom se seznámili s fotbalgolfem, byla to sranda. Pak jsme měli v pondělí a v pátek diskotéku. Ve čtvrtek jsme měli sportovní odpoledne. Než bych napsala vše, co jsme dělali, tak bychom tu byli ještě dlouho.... Ale co si budeme povídat, nechtělo se mi domů, protože jsme měli nejhodnější vychovatelku Verdu, s ní jsme prožili všechny zážitky.

Nakonec jsme po týdnu jeli domů. Cesta byla opět hezká, ale přišla mi kratší. Domů jsme dojeli ve zdraví a pohodě.

ALENA HOLEČKOVÁ, 6.B

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Dne 18.9 jsme jeli z Oseka do školy v přírodě do kempu Valdek. První den jsme měli instruktorku Hanku, zbylé dny už Verdu. Tu jsem měl ze všech nejraději, protože byla hodná a milá, vždy mi se vším pomohla nebo poradila. Byla prostě nej.

První dojmy z areálu tam nebyly úplně dobré. Vrátil jsem se v čase. A do toho přišel další šok. Na pokoji byla strašná zima, pouze 18 stupňů. No, co myslíte? Z toho jsem onemocněl. Ale byla tam Verda:-)

Program jsme měli dost nabitý. Každý den byl ranní nástup, poté jsme chodili na snídani. To jsem se vždy dobře nadlábl. Většinou byly rohlíky, marmelády, ovesné lupínky atd. Obědy a večeře byly také dobré.

Celý pobyt jsem si užil a příště pojedu zas, bylo to fajn.

ADAM LEHKÝ, 6.B

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Dne 18.9.2021 jsme odjížděli do školy přírody. Byli jsme tam do 25.9.2021 a místem pobytu byl Valdek. Jeli jsme společně s 5.B, 6.B a 6.A. Odjezd byl od naší ZŠ v Oseku v sobotu dopoledne.

Ve čtvrtek jsme měli pohybové hry. Hráli jsme piškvorky, přehazku, fotbal, vybiku a nejvíc mě bavila přehazka. Taky jsme vyhráli ve vybice a podnikli jsme několik výletů. V den odjezdu jsme vstávali v 6:30 hodin a odjížděli jsme z Valdeku v 11:00 hodin. Museli jsme se ještě nasnídat a připravit na cestu. Cesta domů nám moc rychle utekla.

Škola v přírodě se nám moc líbila, bylo hezké počasí a prima program. Vůbec celý areál s ubytováním byl moc fajn, ale po týdnu jsme se všichni už trochu těšili domů.

ELIŠKA TOPOLOVÁ, 6.B

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Dne 18.9 2021 jsme celá třída jeli na adaptační kurz. Jeli jsme tam asi 2 hodiny, a když jsme vystoupili, tak nás přivítali instruktoři.

Ve středu odpoledne jsme šli s naší instruktorkou Verdou do lesa, a než Verda připravila hru, tak mi jsme se zabavili tím, že jsme po spolužákovi Fandovi házeli šišky. Celá třída proti Fandovi. Asi pak měl boule, auuuu! A takhle jsme házeli šišky, asi 15 minut. Do mě se netrefili, nejlepší byla spolužačka Gába, která se trefila Fandovi do hlavy, no co, neměl provokovat, zasloužil si to. Ale skončilo to dobře.

Dne 25.9 2021 jsme byli jsme připraveni k odjezdu. Nastoupili jsme a jízda utekla jako voda, byly to zase 2 hodiny, ale mě se zdálo, že to byla hodina. Když jsme dojeli do Oseka ke škole a vystoupili jsme, tak nás přivítali rodiče a mě i můj pejsek Loki. Je to hnědý střední pudl a ségra prý byla radši beze mě. A můj pejsek čůral radostí. Chyběla jsem mu a on mě taky.

ADÉLA MANČALOVÁ, 6.B

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

18.9 jsme jeli do školy v přírodě ve městě Valdek. Jeli jsme celkem v našem autobuse 4 třídy. A to 5.b, 6.a, 6.b a 6.c. První dojem bylo to ošklivý, protože jsme nevěděli, jaké to tam bude, jaké bude počasí.

Nejlepší zážitek byl, když jsme dělali šiškovanou po spolužákovi. Druhý byl fotbalgolf, ale moc to nešlo hrát, protože byla mokrá tráva.

Před odjezdem se nám domu ani zas tak moc nechtělo, ale přesto jsme se těšili na rodiče. Po příjezdu když autobus zastavil, jsme vystoupili a po hledání kufru jsme každý odjel konečně domů.

ONDŘEJ MORAVEC, 6.B

18.9. jsme jeli s celou třídou do školy přírody do kempu Valdek do Starých Křečan a odjeli 25.9. První dojem nebyl nic moc. Hráli jsme proti ostatním třídám piškvorky, fotbal, vybiku a volejbal, ale fotbal jsme prohráli, protože ho nikdo z naší třídy nehraje. Alespoň jsme vyhráli vybíjenou. Líbilo se mi tam, až na to, že skoro pořád vypadával proud a ani moc netekla teplá voda. 25.9 jsme jeli domů. Cesta byla celkem fajn. Ve škole přírodě se mi líbilo a určitě mi bude chybět naše instruktorka Verda.

TEREZA ČEBIŠOVÁ, 6.B

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Dne 18.- 25.9. jsme jeli se školou na adaptační kurz do kempu Valdek do Starých Křečan. Po příjezdu nás přivítali instruktoři, seznámili jsme se s nimi a poté jsme šli na večeři. K večeři byl těstovinový salát. Druhý den si nás převzali instruktoři a šli jsme hrát různé pohybové hry. Verda, (naše instruktorka), byla moc fajn.

V úterý jsme jeli na výlet do Rumburku, jeli jsme tam vlakem, pak nás čekala dlouhá cesta na fotballgolf, moc mě to nebavilo. Po fotballgolfu jsme měli krátký odpočinek a ten kdo chtěl mohl jít na rozhlednu Dymník., Byl tam moc hezký výhled., Pak jsme šli zpět na vlakovou zastávku a jeli zase do kempu.

Den před odjezdem jsme si všichni museli zabalit a druhý den jsme vyjeli domů, cesta autobusem byla dobrá, protože jsem spala, hned po příjezdu si nás vyzvedli rodiče, vzali kufry a jeli s námi domů.

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

My jako třída 6.B jsme vyjeli společně s třídami 6.A 6.C a 5.B. do školy v přírodě. Jeli jsme do Valdeku, vyjížděli jsme dne 18.9 a přijížděli dne 25.9.

Když jsme přijeli, tak jsme si s holkami povlékly postele a vybalily, pak byl nástup. Byl to super den. Až na den 23.9, kdy jsme měli sportovní den. Ráno jsme měli snídani a po snídani to začalo. Hráli jsme fotbal, přehazovanou a vybíjenou. Fotbal nám moc nešel, ale nevzdávali jsme to. Fotbal šel spíš 6.A, mají tam hodně fotbalistů. My jsme však vyhrávali vybíjenou i přehazovanou nám šla, ale pak jsem šla hrát já. Chytala jsem míč, a když jsem dopadla, tak jsem blbě šlápla a udělala jsem si výron. Hned mě donutili jít na zdravotku. Hned jak jsem tam přišla, tak se mi na to podívali a řekli, že počkáme do zítřka, jestli to nateče a obvázali mi to. Přes noc to nateklo a já jela do nemocnice. V nemocnici mi řekli, že to je výron a dali mi sádku.

Druhý den jsem proskákala na berlích a taky jsem víceméně proseděla. Další den jsme jeli domu. A to je asi vše.

KRISTÝNA PLODROVÁ, 6.B

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Odjezd do školy v přírodě byl v sobotu 18.9.2021. Do školy v přírodě jsem jel se svými spolužáky ze třídy 6.B. Jeli s námi i spolužáci z jiných tříd. Můj první dojem u autobusu byl, že se moc těším do školy v přírodě. Po příjezdu do Valdeku jsem byl v první moment zklamaný. Naopak ke konci školy v přírodě se mi moc líbilo a pobyt by jsem si prodloužil.

V úterý ráno jsme měli tu nejlepší snídani za celý pobyt. Byli koblihy s meruňkovou náplní a k tomu jsme měli kakao. Po snídani jsme si poklidili pokoj, zabalili batůžky a vydali jsme se na vlak. Na vlak jsme šli po hlavní silnici, museli jsme chodit za sebou a být hodně opatrní. Na nádraží jsme čekali jen malou chvíli, vyfotili jsme si společnou fotku pro rodiče. A hned na to přijel vlak, kterým jsme odjeli do Rumburku. Cesta trvala jen 9 minut. Po výstupu z vlaku jsme museli vyjít nekonečně dlouhou cestu do kopce. Když jsme došli nahoru, což trvalo opravdu hodně dlouho, celou hodinu. Najednou se objevil autobus a jiná škola si kopec ulehčila. Na tomhle kopci bylo obrovské fotbalgolfové hřiště. Moc se mi tam líbilo. Personál fotbalgolfu nám každému rozdál míč. Poté jsme museli udělat týmy po 4 hráčích. Byl jsem rád, že jsem ve svém týmu měl Fandu, Honzu a Šimona, který je můj dobrý kamarád. Ve hře bylo 18 jamek, všechny jsme ani nestihli odehrát. Jedna nejdelší jamka měla 138 metrů. Tuto jsem dal až na patnáctý kop, byla nejtěžší. Strašně rychle utekl čas a my jsme si ani nestihli zahrát všechny jamky. Tenhle výlet se mi líbil nejvíce.

Domů jsme se vraceli po týdnu v sobotu ráno. Zabalili jsme si kufry. Poskládali jsme je do autobusu. A hurá domu za rodiči. Cesta domu byla rychlá, už jsem se moc těšil. Přeci jen všude dobře, doma nejlépe.

LUKÁŠ TICHÝ, 6.B

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Cesta do Valdeku byla dlouhá a po cestě jsme potkali auto ve škarpě. Pocity z kempu byly super. Hlavně z koupelny.

Na začátku školy přírody jsme dělali seznamovací hry. Jeli jsme na fotbalgolf, asi po páté jamce jsem to vzdala. Měla jsem úplně promočené boty. Další den jsme měli odpočinkový, mohli jsme být na pokoji a nic nedělat. Ddalší den jsme měli sportovní, hráli jsme běhací piškvorky, fotbal, vybiku, přehazovanou. Při přehazované jsem si zranila nohu, druhý den jsme jeli společně s Barčou a Kristýnkou do nemocnice. V nemocnici jsem dostali záchvat smíchu. Přijely jsme do kempu se dvěma sádry a jednou ortézou.

Den před odjezdem jsme měli diskotéku. Cesta z Valdeku do Oseka trvala jen chvíličku a nevím, proč cesta do Valdeku tak dlouho. Příjezd do Oseka byl hrozný, nevěděla jsem, kde mám kufr, tak jsem nemohla říct tátovi, kde je. S berlemi to fakt nešlo.

MARIE HRUŠKOVÁ, 6.C

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

V sobotu dne 18.9. jsme měli v 15:00 hodin sraz se třídou před školou. Šli jsme do školy a otestovali jsme se na covid. Celá třída byla negativní. Potom jsme dali kufry do autobusu a začali jsme nasedat. Zamávali jsme rodičům a vyjeli směr kemp Valdek. Po cestě jsme si povídali a cesta utekla rychle. První dojem byl negativní, protože chatky byly staré a byla v nich zima. Postupem času jsem si začala zvykat a bylo to fajn.

Nejlepší zážitek pro mě byl ten co vymyslel náš pan učitel. Vlákem jsme jeli do Rumburku a potom pěšky na fotbalgolf. Byli jsme rozděleny na týmy a hráli jsme proti 6.B. Také tam byla velká sranda, jelikož my holky moc fotbal neumíme, ale moc nás to bavilo. Naopak se mi moc nelíbilo to, že jsme chytily zrovna den kdy byla zima. Byla dost mokrá tráva a tak se mi špatně kopalo. Vůbec by naší třídě nevadilo, se tam vrátit.

V sobotu 25.9. jsme už bohužel odjížděli domů. Cesta utekla rychle. Mamka na mě čekala před školou. Rozloučila jsem se s paní asistentkou. Vzala kufr a šli jsme společně s maminkou domů. Doma jsem se vykoukala a vyprávěla jsem různé zážitky ze ŠVP.

SABINA JÁNSKÁ, 6.C

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Na školu přírodu jsme odjížděli asi 18.9. Pro mě byla cesta velmi dlouhá a únavná, jezdili jsme do kopců a z kopců, po polňačce i po silnici . Když jsme přijeli, můj pocit byl nic moc. Ale to jsem ještě nic nevěděl.

Když jsem přišel do chaty, tak jsme zjistili, že Vít'ovo postel hrozně vrže. První noc byla asi nejvíc divoká , Adam dal Šimonovi pusu na čelo a pak Vít'ovi olízl ruku, prostě divoká. Hráli jsme štafety, Maruška dostala berle. Můj nejoblíbenější den byl ten sportovní, hrál jsem vybíjenou, přehazku, fotbal atd. Dostali jsme trička s nápisem 6.c. Ale!!! Většinu pobytu jsme neměli elektřinu . Zapomněl jsem na to, že pan učitel Vondra měl narozeniny a my mu zatančili, dokonce jsme byli na největším fotbal golfu na světě.

Shrnul bych to tak, že to bylo super, ale trochu mi tam vadila ta elektřina.

KONEC.

MATĚJ JAROŠ, 6.C

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

V sobotu 18.9 jsme se sešli před školou a nejprve jsme šli do školy se otestovat. Pak jsme vyšli a jeli jsme. Byla s námi 5.B, 6.B, 6.A, a byly dva autobusy.

Na pokoji byl se mnou Tomáš, Vít'a, Adam, Šimon, Mates. Cesta byla dlouhá a únavná. Když jsme přijeli tak to bylo... no nebylo to úplně podle mých představ. První noc byla ze všech nejlepší, šel jsem spát kolem dvanácté. Druhý den, no... to už nevím. Můj nejhorší zážitek byl, že jsme dostali 0 bodů za úklid. Jídlo tam bylo velmi dobré, k snídani jsem měl každý den müsli s bílým jogurtem. Mimo toho náš pokoj, jako jediný, měl na denním pořádku výpadky elektřiny. Ke konci nám Míra vlezl do skříně, aby bafl na Tomáše a spadl na dveře skříně a urval je. Poslední den jsme měli k jídlu burgera. Posledně byly zmatky. Museli jsme z chatky do chatky. Dostali jsme se k nakládání kufrů.

Když jsme se dostali do autobusu, tak jsem po cestě domů sdílel mapy. Když nás táta vyzvedl tak jsme jeli do Orla a pak domů.

JAN JAROŠ, 6.C

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

18.9 2021 jsme vyrazili do Valdeku. První pohled po vystoupení z autobusu byl dost šokující. Kemp vypadal hrůzostrašně. Myslela jsem, že tam ani nevydržím, ale nakonec to bylo fajn. Když jsme dorazili, tak jsme si šly s holkama vybalit. Na pokoji jsme bydlely po šesti. Tam se potkaly s myší. Pojmenovaly jsme si je: Ferda a Lojzička.

Druhý den jsme se seznamovali (seznamovací den). Třetí den byl výšlap na vyhlídku a na fotbalgolf. Ten den se mi moc líbil, byla to sranda. Čtvrtý a pátý den jsme hráli hry s naší vychovatelkou Míšou. A šestý den byl disciplínový den. Hráli jsme fotbal, vybiku, přehazku a piškvorky.

A poslední den jsme se už loučili. Chvíli jsme si vyprávěli co jsme zažili, co si pamatujeme a co se nám nejvíc líbilo. Pak jsme nastoupili do autobusu a frčeli jsme domů. Cesta netrvala dlouho. Asi 2 hodiny. Náš adaptační kurz se mi moc líbil a příště pojedu určitě znova.

BARBORA JIRÁKOVÁ, 6.C

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Cílem adaptačního kurzu bylo seznámit se s novými učiteli a lépe poznat své kamarády (žáky z naší třídy.) Na adaptační kurz jsme odjeli v sobotu 18.9 a návrat byl v sobotu 25.9., ale já jsem musel odjet už ve čtvrtek, protože jsem o půlnoci odlétal na ozdravný pobyt.

Na adaptační kurz jsme jeli s agenturou PAC do tábora VALDEK U RUMBURKU Agentura PAC nám připravila různý program - od cvičení až po zábavu. Od snídaně po oběd jsme čas trávili s učiteli, po obědě následoval polední klid, který trval dvě hodiny. Po poledním klidu jsme byli s vychovateli od agentury PAC, kteří pro nás připravili různé hry a programy, jako je vybíjená, různé hádanky, sporty, kreslení, psaní, diskotéky, bojovky atd...

Ale programy jsme měli i s učiteli. Jako třeba když jsme v úterý šli zhruba 1,5 na vlak, kterým jsme jeli do RUMBURKU, odkud jsme šli 3,3km na fotbalgolf dymník, kde jsme hrály 2hodiny a pak, kdo chtěl šel s panem učitelem, paní asistentkou 6. B a paní učitelkou 6. B na rozhlednu Dymník. Šlo nás tam málo, protože jsme všichni měli promáčené boty. Ale my, co jsme tam šli, tak jsme měli také promáčené boty, ale řekli jsme si, že se nebudeme zbytečně obírat o skvělý zážitek s panem učitelem. Z rozhledny byl skvělý výhled rozhledna DYMNÍK byla krásná. Pan učitel měl skvělý nápad! Programy s panem učitelem a paní asistentkou mne bavili nejvíce.

TONDA KAISER, 6.C

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

V září celá naše třída 6.C jela na adaptační kurz kemp Valdek a to proto, abychom se tam poznali s novým panem učitelem a paní asistentkou. V autobuse jsem seděl s mým kamarádem Vít'ou. Můj první dojem po příjezdu nebyl ne moc dobrý.

Když jsme tam byli na první večeři a pak jsme šli spát, tak jsem změnil názor. Můj nejlepší zážitek byl sportovní den, hrál se fotbal, vybika, , přehazka a piškvorky, já jsem hrál fotbal a byli jsme na 2 místě. Jídlo tam bylo dobré, nejvíc mi chutnal burger a hranolky, které jsme měli den před odjezdem k večeři. Také se mi líbil fotbalgolf Dymník, byl to největší fotbalgolf na světě, bylo tam asi přes 200 jamek. Pak jsme šli ještě na rozhlednu, ale tam jsem nešel, protože se bojím výšek, tak jsem měl strach. Když jsme byli detektivové, tak mě bavilo městečko Palermo. Byl jsem rád, že nás v noci hlídal Franta. Večerka byla v 22:00, ale my jsme chodili spát kolem 0:00 ráno, protože jsme si ještě povídali. Také tam byla doktorka Sejroška, je to youtuberka, mám od ní autogram, má 72 tisíc odběratelů. Také naše instruktorka Míša byla skvělá, hráli jsme s ní různé hry a byla sní sranda, nejvíc mě sní bavilo městečko palermo.

Na to jaký jsem měl první dojem, tak se mi tam moc líbilo a mám z toho zážitky na celý život. Při loučení mi bylo smutno, protože jsem si Míšu oblíbil, ale takový je život. Moc se těším na další školu v přírodě s mojí třídou, protože to bude určitě zase moc hezké.

TOMÁŠ LIPČÁK, 6.C

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Od školy jsme vyjeli v 15:40 a přijeli jsme do areálu zhruba v 17:15. Jmenovalo se to tam kemp Valdek/Ekofarma. Bylo to u města Rumburk. Byly jsme tam třídy 5.B, 6.A, 6.B a my 6.C. A první pocity byly negativní, ale postupem času jsem začal měnit pocity na pozitivní. V neděli a v pondělí jsme o odpolední klid s naší instruktorkou Míšou hráli hry. A v úterý jsme se hned ráno vydali na výlet do Rumburka, kde jsme šli na fotbalgolf, který byl největší na světě. Pak jsme šli na rozhlednu Dymník. Z Dymníku byl vidět náš kemp Valdek, ale já ho neviděl. Hned, co jsme odešli z Dymníku, jsme šli na vlak, kterým jsme jeli jednu zastávku a šli jsme do kempu. A ve čtvrtek jsme hráli turnaj ve sportu proti ostatním třídám. Mě nejvíce bavila přehazovaná. Ještě bych málem zapomněl, že nám celý týden na pokoji nešla elektřina. Ještě jsme dělali v neděli náš třídní erb a pravidla, která musíme dodržovat. V pátek jsme to večer zakončili diskotékou. A v sobotu ráno si dali snídani a už asi v 10:00 jsme odjížděli domů. Cesta byla dlouhá ale i přesto mi to docela uteklo.

VÍTĚZSLAV PAVLÍK, 6.C

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Dne 18.9 jsme přijeli do školy v přírodě se 6.a 6.b, 6.c a 5.b. Moje první dojmy nebyly úplně nejhorší.

Můj největší zážitek byl, jak jsme šli na největší football golf na světě. Prostě celá škola v přírodě byl pro mě zážitek. Dobrý vedoucí, dobré aktivity. A moje nejlepší třída.

Celý pobyt jsem si náramně užil a dne 25.9 jsme se vrátili všichni do Oseka.

MIROSLAV STUDNIČKA, 6.C

18.9. jsme jeli do školy v přírodě do kempu Valdek. Když jsme tam přijeli, tak se mi tam vůbec nelíbilo, ale aspoň jsem tam měla svoji nejlepší kamarádku Barču.

Časem se mi tam začalo líbit, protože jsme se poznávali s ostatními a poznali jsme trochu pana učitele. S učitelem jsme taky šli na fotbal golf a taky jsme hráli různé soutěže, jako třeba piškvorky, fotbal, vybiku a přehazku. Také nás namíchali s ostatními třídami do 6 týmů a soutěžili jsme mezi sebou. Já byla v mém týmu jediná z mojí třídy, takže jsem se trochu bála, ale přežila jsem to.

Když jsem přijela domů, tak ze mě brácha neměl radost, protože když jsem byla pryč, tak ho neměl, kdo otravovat. Nejvíce se mi líbilo trávit čas s ostatními, i když tam byli sem tam nějaké hádky. Strašné moc jsem si to užila.

ADÉLA VOTAVOVÁ, 6.C

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Odjížděly jsme 18.9. od horní školy v 15:00 hodin. Jeli jsme do kempu Valdek. Když jsme přijeli do tábora, tak mé první dojmy byly normální, chatky byly docela v přijatelném stavu, ale uvnitř jsme měli peklo. Postele vrzaly, ve skříni byl pytlík od brambůrek, pod skříní byl prach, pod postelí byly kapesníky a odznak PAC.

Celý týden jsme zažili spoustu zábavy a různé hry, dokonce jsme protancovali dvě diskotéky, ale nejvíce se mi líbil výlet do Rumburka, kam jsme jeli 21.9. s třídou B vlakem a vyšlapali horu Dymník a na té hoře jsme hráli fotbalgolf. Po návratu z výletu jsme dělali z lidí písmena. Další den jsme si hráli na detektivy, hráli jsme příběh, ve kterém jsme byli jako detektiv Sherlock Holmes. Nejhorší zážitek byl, když Tadeáš a Tonda vyhecovali Míru, aby mi olízl ucho.

Předposlední den jsme si po obědě balili půlku věcí do kufrů, ale měli jsme to mít složený, tak aby se to líbilo naší vychovatelce. Když se jí to nelíbilo tak ten kufr vzala a obrátila vzhůru nohama a všechny věci vysypala na zem. Když se to paní vychovatelce líbilo, tak nám řekla ať si to dáme do skříně. Poslední den 25.9. jsme odjížděli a všichni ze školy přírody byly šťastní, že jedeme domů.

DAVID TOŠNER, 6.C

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Odjížděli jsme od školy 18.9.2021 a moje mamka plakala jako želva. No cesta autobusem nebyla nic moc, protože byla moc dlouhá.

Když jsem tam přijela, tak jsem chtěla hned zpátky domů. Byli tam i myši, ale časem to bylo jen a jen lepší. Taky mám spoustu zážitků, například šli jsme na fotbalgolf. Ten jsme si všichni užili a byli na rozhledně.

Domů jsme se za mě těšili všichni a maminka na mě už čekala u autobusu a taky můj pejsek a morčata na mě čekali. Na oběd jsem se také těšila.

KRISTÝNA TROJKOVÁ, 6.C

Odjeli jsme v sobotu 18.9. Po cestě jsme narazili na auto ve škarpě, jeli s námi asistenti a učitelé. Ale náš pan učitel jel z Oseka autem. Potom co jsme přijeli do Valdeku, tak moje pocity byly negativní, ale postupem času se to zlepšovalo. Jeden z mých zážitků je spojený s neustálými výpadky elektřiny na našem pokoji.

V úterý jsme jeli vlakem do Rumburku na fotbalgolf. Také jsme šli na rozhlednu.

Další den, ve středu, jsme hráli s naší instruktorkou různé hry. Ve čtvrtek jsme měli sportovní den, hráli jsme přehazovanou, piškvorky, vybíjenou a fotbal. V pátek jsme nosili dřevo z lesa a večer jsme šli na diskotéku.

V sobotu jsem odjel dříve, protože jsem měl basketbalový zápas v Děčíně.

Ve škole v přírodě to bylo super.

ŠIMON ŠULC, 6.C

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Přijeli jsme ke škole a šli jsme se testovat. Všichni byli negativní. Dávali jsme kufry do autobusu, rozloučili jsme se a jeli. Přijeli jsme do Valdeku. Moc se mi to nelíbilo, ale koupelna se mi líbila.

První den jsme nic moc nedělali. Druhý den jsme hráli piškvorky, třetí den si povídali a hráli piškvorky.

Čtvrtý den jsme jeli na Dymník. Byl tam fotbalgolf. Hrála jsem s Maruškou, Viky a Adélkou. Pátý den jsme měli spíš odpočinkový, jak jsme odpočívali, tak jsme viděli probíhat myši. Šestý den byl sportovní, hráli jsme vybiku, fotbal, piškvorky, v kterých jsme vyhráli a přehazku. Další den jsme byli s paní učitelkou Hametovou a byla diskotéka i první den.

Poslední den jsme uklízeli a jeli. Mamka na mě už čekala, těšila jsem se na mojí postel, činčilu a pejska.

LUCIE WALTEROVÁ, 6.C

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Odjížděli jsme v sobotu 18.9. do ŠVP. Jeli jsme s mobily a kufry. Cesta byla celkem dlouhá, ale zábavná. Když jsme přijeli, tak na první pohled to nevypadalo dobře, měli jsme nástup a Míra nám řekl, že se můžeme jít ubytovat. Vybílení to byla celkem hračka, ale pohlédnout postele to bylo horší, páč neumím převlékat, pomohl nám pan učitel a paní asistentka. V noci chodil František, což byl hlídač večerky, aby někoho ne napadlo utéct.

Druhý den to bylo dobré, protože nás celý den hlídala vychovatelka Míša, byla to dobrá vychovatelka. Celkem se mi to s ní začalo líbit, takže jsem si říkal, že to bude hezký týden. Zatím jsem nevěděl, jak to bude. Třetí den byl hezký, páč jsem nevstal z postele, protože jsem ponocoval předchozí noc. Míša mě, ale vzbudila a den začal. Hráli jsme různé míčové hry -to bylo super.

Čtvrtý den jsme šli na věž a na fotbaldobol. Fotbaldobol jsem hrál poprvé v životě, líbil se mi, jen by nemuselo být mokro. Pátý den jsme se učili, byla to hrůza, ale hrůza. Představte si, že by to bylo u vás, také by to bylo hrozné, že? Šestý den, byl pohyblivý a také balící, protože sedmý den jsme jeli domů. Poslední sedmý den, byl můj oblíbený, protože nás Míra zval na nástup. Říkal "nastupte do autobusu" a já si zkusil megafon.

Cesta byla krátká a šťastná, protože většina dětí chtěla domů. U autobusu mě přivítali rodiče a doma jsem měl dáreček, který byl youtuberský merch (tričko) McCitron.

TADĚÁŠ VALENTA, 6.C

HOBBY

METROPOLE TEPLICE

V neděli jsme jeli do Teplic na motokáry a bowling. Jeli jsme tam s mým bratrancem Matějem. Když jsme tam přijeli tak jsme se tam naobědvali. Dali jsme si řízek a hranolky, moc mi to chutnalo.

Když jsme se najedli, šli jsme hrát bowling. Hráli jsme tři hry. Matěj vyhrál dvě a ja jednu. Ten jsme hráli asi dvě hodiny, ale více mě bavily šipky a jednu šipku se bratrancovi podařilo rozbít. Naštěstí to byl jenom ten hrot. V šipkách jsem zase vyhrál já. Ty mu moc nešly. Ale úplně nejvíce mě bavily motokáry. Museli jsme si vzít helmu, do které se mi moc nevešli brýle. Ale nakonec jsem tam ty brýle nějak narval. Pak jsme se museli jít změřit aby nám mohli vybrat motokáru. My už jsme měli motokáru pro dospělé protože jsme měřili nad 150 cm. Tak jsme šli na trat', kde bylo plno zatáček a délka tratě byla 620m, což bylo docela dost. Než jsme se rozjeli, tak jsem si musel sundat ochranný štít proti větru, protože byl hodně upatlaný. Dali jsme si proti sobě závod. Jelo to hodně rychle. Motokáry dost klouzaly, gumy na nich neměly žádný vzorek. Po deseti minutách se na stěně rozsvítilo obrovské světlo Stop. Já jsem tento závod vyhrál asi tak o čtvrt tratě.

Měl jsem velkou radost, protože mě to bavilo a protože jsem vyhrál. Těším se, až si to někdy zopakujeme.

Ondřej Němec, 6.B

SERIÁLY

Tereza Čebišová doporučuje

STRANGER THINGS

je o 5 hlavních postavách jmenují se:

- Mike Wheeler
- Dustin Henderson
- Will Byers
- Lucas Sinclair

a nakonec jedenáctka ale potom ji pojmenovali El.

Stranger Things je parta čtyř kamarádů řešící záhady potom v lese najdou jedenáctku kterou pojmenují El. El je holka která ovládá svou myslí věci třeba je dokáže nadzvednout věci ani se tý věci nedotkne určitě doporučuju se na to podívat.

SERIÁLY

Eliška Boselliová sleduje...

OUTER BANKS

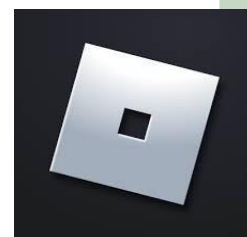
Outer banks je americký akční drama televizní seriál, vytvořený Joshem Patem, Jonasem Patem a Shannon Burkem. Seriál měl premiéru na Netflixu 15.dubna 2020.

Seriál Outer Banks se odehrává v pobřežním městě u Outer Banks v Severní Karolíně, kde je velká sociální propast mezi bohatými sezónními obyvateli a místními chudými pracovníky. Teenager John B. na ostrově boháčů a chudých přesvědčí svoje tři nejlepší kamarády a společně se vydají hledat legendární poklad spojený se zmizením jeho otce.

PC HRY

Recenze Kristýny Láníkové, 6.B

ROBLOX

Roblox je online hra, ať už tam jsou oddechové hry, tak také i dobrodružné. Můžeš si tam udělat svojí postavičku, tak také i hru. Roblox je dostupný jak pro Windows, tak i pro IOS a Android. Roblox můžete hrát s kamarády i s jinými lidmi. Jsou tam i nějaké populární hry jako je murder mystery 2 adopt me atd.. I to že se v této aplikaci nakupuje, tak je to zábavná hra. V roce 2004 byl roblox stvořen. Nechápu lidi, kteří říkají, že roblox je copyright minecraftu. Minecraft a roblox je úplný rozdíl. A už i tak najde se hodně českých a zahraničních youtuberů. Tvůrce samotného robloxu je Dave Baszucki. Roblox je hra, kde můžete hrát přes 1 miliard her.

BRAWL STARS

Brawl stars je online hra bez krve střílečka. Jako v roblox si v aplikaci můžeš něco koupit. Vývojář této hry je supercell supercell, má též i více her za sebou jako je clash royal atd... Brawl stars je pro Android a IOS. Je tu moc postaviček, za které můžete hrát a bojovat a získávat pohárky. Jsou tam kategorie vzácnosti u postaviček. Jako první trophy road brawlers, a to jsou postavičky, které otevřete pomocí pohárku, které vyhraje. Rare Brawler jsou postavičky, které jsou asi nejlépe otevřít, Získáte je otevřením boxů z brawl passu, ke kterému se dostanu. No potom jsou tu ultra rare, epic, mythic, legendary a chromatic Všechny této kategorie vzácnosti můžete otevřít z boxů. Brawl pass brawl pass je vlastně něco, kde sbíráš z her tokeny (takové žetony). Tokeny získáš hraním nebo děláním questů (úkolů), který dostaneš k postavičce.

Počet tokenů je 200. ROblox byl vytvořen roku 2017.

PC HRY

Recenze Aleny Holečkové, 6.B

ROBLOX

Roblox je hra, kterou najdeme na Googlu a na Google play. Ve hře jménem Roblox můžete najít různé hry např. adopt me, meepcity, tower of hell. Hra se stvořila roku 2004 . Tento rok hru spustila 8,6 miliard lidí z různých zemí. Hra se stvořila v Americe. Hru vytvořil David Baszucki. V Robloxu je nadále hra jménem piggy, kterou v roce 2020 hrálo přes 7 miliard lidí. Dále je tu hra jménem MURDER MYSTERY II . Roblox hrají známí youtubeři jako je:

Riziplaystv, MoFlar, Makousek, AmBerry, Quimic, atd..... Hra a Roblox se spojila se seriálem jmenem Squid game, minecraftem a prasátko Pepa, která v robloxu měla a má velkou roli, protože je po ní inspirovaná hra jménem piggy. V robloxu si můžete zahrát hru dle vašeho výběru, ve hře si můžete koupit takový peníze, ale v robloxu se to jmenuje robuxy. Poprvé dostanete robuxy zadarmo (80 robuxů), za to si můžete koupit oblečení, obličej, vlasy, ale vše má nějakou hodnotu. Hru mi sice doporučila moje mladší sestra, ale můžu ji doporučit i já, protože v robloxu je přes 1 milion her. Moje oblíbená hra je Tower of Mystery, v té hře se skáče přes různé překážky, ale dávejte si pozor na vaše nervy... tak to si myslím, že je vše, co bych vám tak mohla napsat o hře. Určitě si to stáhněte. Roblox vás rád přivítá.

PC HRY

Co hraje Ondřej Němec

MINECRAFT

Minecraft je počítačová hra, která se odehrává v otevřeném světě, kde má hráč neomezenou svobodu pohybu a činnosti. Hra je napsaná v programovacím jazyce Java. Byla vyvinuta v roce 2009 švédským vývojářem Markusem Perssonem, známým též pod přezdívkou Notch. Ve hře je několik herních módů, kterými lze ovlivnit, zda bude hráč nesmrtelný, nebo zda se má po jeho smrti smazat aktuální svět. Kromě základních herních módů jsou zde také 4 stupně obtížnosti (peaceful, easy, normal a hard), které mají vliv na náročnost hraní v podobě výskytu příšer a doplňování životů. Dále ve hře probíhá střídání dne a noci, kdy se během noci objevují různé příšery, které na hráče útočí. Ve dne jsou ve hře zvířata, o která se lze starat, získávat z nich jídlo atd. Nakonec jsou zde i vesničané, se kterými je možné obchodovat.

Tuto hru doporučuji, protože se v ní dá dělat cokoli, na co jsi vzpomenete. Já bych doporučil si udělat server a hrát s kámošema survival. Jediné co bych zlepšil je anticheat, je tu až moc hackerů.

Minecraft hraje i Vojta Brna

Minecraft je hra moderního typu. Je nejen pro děti, ale i pro dospívající. Minecraft se na první pohled zdá jako obyčejná hra, ale uvnitř je speciální. Princip hry je přežít. Na začátku se spawnete v nějakém biomu. postupně si natěžíte dřevo a poté se dostanete do jeskyní, kde najdete kámen. Čím více hlubší jeskyni najdete, tím lepší rudy (materiály) najdete. V jeskyních se nachází uhlí, železo, copper (měď), zlato, redstone, lapis a diamanty. Jakmile si vyrobíte diamantový krumpáč, tak můžete natěžit obsidián, ze kterého se vyrábí nether portál, který vede do nové dimenze (nether). V netheru je každá věc nebezpečná, přes létající bestie, ghásty a blaze, až po wither skeletony. V netheru máte jediný úkol zabít blaze pro blaze powder a ender perly z endermanů a vycraftit eyes of ender, které použijete k aktivaci na portálu.

PC HRY

Doporučuje i Daniel Partík

MINECRAFT

Byl vytvořen v roce 2009 . Vytvořil ji vývojář Markus Persson , známý pod přezdívkou Notch.

V roce 2014 od Markuse Perssona hru za 2,3 miliard dolarů odkoupila společnost Microsoft.

Celá hra se skládá z různých kostek různých materiálů .

Jsou tu dva základní mody singleplayer (hra jednoho hráče) nebo multiplayer (hra více hráčů) . Hra je otevřený svět, ve kterém si hráč může dělat co chce .

Když se připojíte, tak se objevíte v novém prázdném světě bez jakýchkoliv nástrojů a věcí. Postupem hry, těžením a prozkoumáváním získáváte lepší a lepší věci .

Dále si můžete stavět jakékoliv stavby. I když si zapnete singleplayer, tak ve světě nejste sami, jsou tu různé zvířata např. krávy které můžete podojit a dostanete mléko, ovce které když ostříháte, tak dostanete vlnu , prasata nebo slepice. Když jakékoliv zvíře zabijete, tak vám padne maso, které v peci můžete pomocí uhlí , bambusů nebo dřeva vypéct a potom sníst .

PC HRÝ

Recenze Adama Lehkého

FORTNITE

Fortnite je battle royal, což znamená, že vyhrává jen jeden. Samozřejmě je tam více módů. Fortnite hraju, protože je zábavná. Fortnite vzniklo 21. července 2017. Fortnite Battle Royale lze hrát samostatně nebo v malých skupinách (max. 16 hráčů). Hráč se může rozhodnout, zda chce hrát Solo (1 hráč), Duo (2 hráči), Trio (3 hráči) nebo Squad (4 hráči) team rumble. Avšak cílem každého herního módu je zůstat ze 100 hráčů jako poslední naživu. Na začátku hry je 100 hráčů spuštěno z létajícího autobusu na mapu, na níž jsou náhodně generované zbraně, elixíry a další vybavení. Průběhem času se bezpečná zóna zmenšuje a hráči mimo tuto zónu (okolo probíhá bouře) dostávají body poškození (mohou i zemřít). Tak jsou přežívající hráči tlačeni do menších a menších prostorů a jsou nuceni se střetávat. Hráči mohou poraženým nepřítelům vzít vybavení. Doporučuji, protože si můžete najít kamarády, ale i proto, že je moc zábavná. Vývojáři této hry se jmenují EPIC GAMES. Můžete hrát na PC PS4 PS5 a XBOX. Ve hře je mnoho zbraní třeba na dálku na blízko a i SMG, což pálí hrozně rychle. Můžete i stavět např. schody, zdi, střechu a plošinu. Hru vám rozhodně doporučuji. Ve hře jsou auta, letadla, vrtulníky, lodě, kamiony.

Ondřej Lebruška hraje

CALL OF DUTY WWII

Doporučuju ji, protože je vhodná pro kluky a některé holky. Sám ji hraju rok a mám skoro vše splněné a když ji hraju rok, tak jsem už naučeněj, co dělat a tak dále, ale k hlavní věci, proč ji hrát, protože ten, kdo má rád single nebo multiplayer, tak je to pro toho. Jinak je to střílečka, ve které se musí vystřílet Němci, abys vyhrál.

Jsou tam starodávné zbraně a granáty.

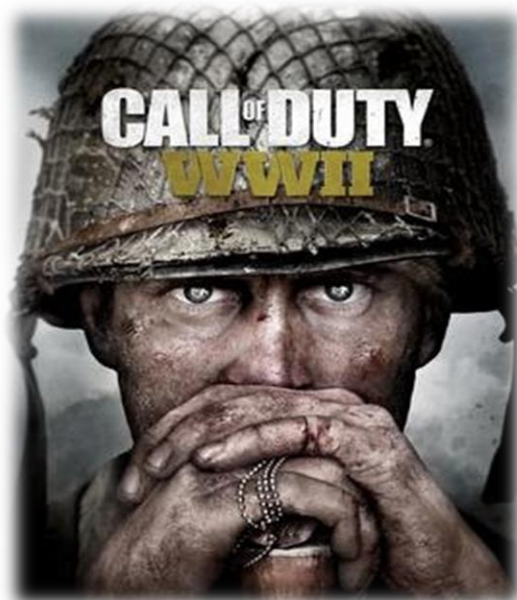
Prostředí:

lesy

domy

města

základny

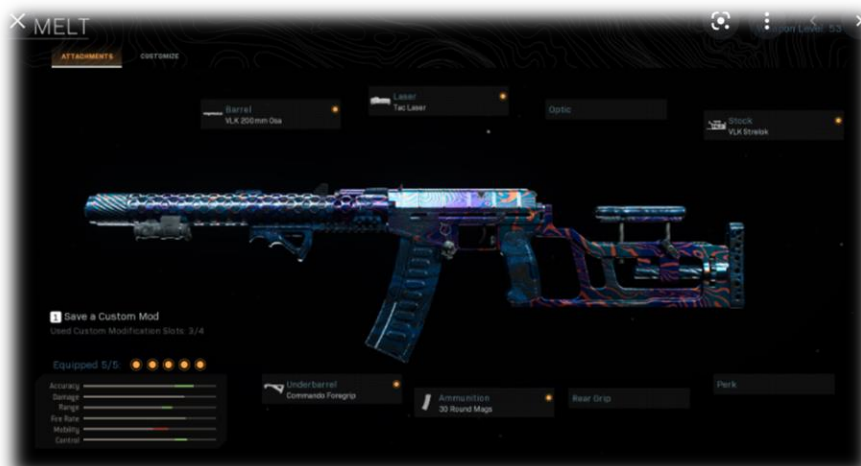

PC HRY

Oblíbená hra Fandy Kohouta

Call Of Duty warzone

Call of duty je velmi dobrá hra, není to třeba jako Fortnite hra, i když na první pohled vypadá velice podobně. Ale ve skutečnosti je hra úplně jiná, není tam toxická komunita a jsou tam různé zbraně (loudauty). Jedna z mého nejhranějšího Loudautu. Tady názorná ukázka a málem bych zapomněl na Kar98 - je to marksman rifle sniperka, má velice dobrý recoil. Ve hře je spousta gamemodu, například můj oblíbený plunder blood money. Jsou tam i auta, například buginy, náklad'áky, motorky, čtyřkolky. Jsou tam i různé skiny. A to by bylo vše o Call of Duty Warzone

Lukáš Tichý doporučuje

TOM CLANCY'S RAINBOW SIX SIEGE

Tom Clancy's Rainbow Six Siege (často zkracováno na Rainbow Six Siege) je taktická střílečka, vyvinutá studiem Ubisoft Montreal a publikována společností Ubisoft. Hra byla zveřejněna 1. prosince 2015 pro Microsoft Windows, PlayStation 4 a Xbox One. Ve hře je kladen důraz na ničení prostředí (hlavně zdi ale i podlah) a na spolupráci hráčů. Každý hráč přebírá kontrolu nad postavou útočníka nebo obránce v různých herních režimech, jako je například záchrana rukojmí, zneškodnění bomby nebo převzetí kontroly nad nebezpečným kontejnerem. Nemá žádnou kampaň, ale obsahuje 10 krátkých misí, které jsou těžké, a hráč je hraje sám a 1 misi, kterou hraje s ostatními hráči. Tyto mise mají volný příběh, zaměřený na rekruty, kteří se připravují na budoucí setkání s teroristickou organizací, která ohrožuje bezpečnost světa. Doporučuji tuhle hru, stojí pouze 169 Kč a za takovou malou cenu si užijete hodně zábavy. K odemknutí je přes 50 herních postav a všechny lze odemknout zdarma.

Každá postava má unikátní schopnosti, například plynovou bombu, holografické klony, odstřelovací pušku s termo vizí a tak dále.

PC HRY

Recenze Lukáše Halíře

VALORANT

Valorant je týmová taktická střílečka, zasazená v blízké budoucnosti. Hráči hrají za tzv. agenty, postavy, které pocházejí z různých zemí a kultur po celém světě. V hlavním herním módu jsou týmy tvořeny po pěti hráčích, přičemž jeden z týmů brání a druhý útočí.

Ve hře je 17 agentů, nejzákladnější jsou Brimstone, Sova, Sage, Phoenix, Jett, Reyna

Ve hře je 17 zbraní na dálku a jedna blízko. Od pistolek až po kulometry. Ve hře jsou 2 shieldy 25% a 50%. Každá postava má ve hře 5 schopností.

PC HRY

Ondřej Moravec doporučuje:

FORTNITE

Fortnite je střílečka ale i kreativní hra, hraje to přes 78 milion hráčů. Hra byla založená v roce 2017 26.září. Do této doby má 18 sezon a je 3. nejpopulárnější hra. Je tam hodně zbraní a návrhář je : Darren Sugg. Je tam i možnost si koupit za herní měnu v bucks nějaký skin nebo back blind nebo dance. Už rok tam jsou auta a motorové čluny, můžete si v nich pustit rádio a v tom rádiu jsou dobré písničky a tato hra má i různé objekty na své mapě, na mapě je 100 hráčů.

SPORT

VOLLEYBALL

zábavný sport založený na týmové spolupráci. Hraje se pět druhů volley

- hra ve dvou (2 vs 2)
- hra ve třech (trojky) (3 vs 3)
- hra ve čtyřech (čtyřky) (4 vs 4)
- hra v šesti (šestky) (6 vs 6)

Já zatím hraju čtyřky, ale chtěla bych se dostat do šestek a hrát pohár nových nadějí. Pohár nových nadějí je hra, která když vyhrajete, přispějete penězi na: dětský domov, léčebnu nebo nemocnici. Ale šestkový volleyball není tak jednoduchý, musíte k tomu umět postavení. Postavení je, že se jednotliví hráči stále přesouvají např. základní 6, herní 3, základní 3. Baví mě to, protože hrajeme jako tým, a hlavně protože je to míčová hra.

SPORT

PLAVÁNÍ

Zábavný sport pro mě, ale pro někoho plavání není zábavné.

- plaveme ve skupinách (neplavci, poloplavci, plavci)
- skupina po 5-10 + plavčík/plavčice
- plavci jsou v hloubce, neplavci a poloplavci na mělčině
- plavání, potápění, skákání

Chodím na zdokonalovací kurzy do Litvínova, každý čtvrtek. Až budu starší, tak bych hrozně chtěla vyzkoušet závody.

Adéla Maňchalová, 6.B

RECEPTY

DÝŇOVÝ KOLÁČ S KARAMELIZOVANÝMI OŘECHY

Ingredience:

1 dýně Hokkaido (nebo $\frac{1}{2}$ větší tykve)

200 g hladké mouky

3 vejce

180 g třtinového cukru

250 ml smetany ke šlehání

1 lžice mleté skořice

$\frac{1}{2}$ lžičky muškátového oříšku

$\frac{1}{2}$ lžičky perníkového koření

Sypání:

150 g vlašských ořechů

3 lžice medu

kulatá forma na pečení

Video návod:

<https://www.youtube.com/watch?v=UzR9R3c5NkA>

RECEPTY

DÝŇOVÝ KOLÁČ S KARAMELIZOVANÝMI OŘECHY

Postup přípravy:

1. Omyjeme dýni hokkaido, nakrájíme ji a očistíme vnitřek. Slupku neloupeme. Uvaříme s trochou vody do změknutí na konzistenci pyré.
2. Uvařené kousky dýně smícháme se skořicí, muškátovým oříškem a perníkovým kořením.
3. Vyšleháme vejce s cukrem, přidáme 100 ml šlehačky, dýňové pyré a mouku. Pomalu promícháme.
4. Zahřejeme troubu na 200 °C. Formu vyložíme pečicím papírem a vylejeme na něj těsto. Pečeme 15 minut.
5. Snížíme teplotu na 175 °C a pečeme po dobu dalších cca 40 minut, dokud povrch dortu není pevný a zlatý.
6. Ořechy nalámeme na větší kousky, nasypeme na pánev, přidáme med a na mírném ohni promícháme.
7. Když se ořechy začnou obalovat medem a jemně karamelizovat, rozprostřeme je navrch hotového dortu a necháme odstát.
8. Hotový dort podáváme se šlehačkou posypanou skořicí.

RECEPTY

DÝŇOVÁ POLÉVKA S KARI

Ingredience:

1 ks cibule

2-3 brambory

sůl

2 lžíce olivový olej, máslo

1 lžíce kari

pepř mletý

libeček

sladká smetana

Vývar, bujón

750 g dýně

Dýňová semínka

Postup přípravy:

V hrnci na olivovém oleji a másle necháme zesklovatět na kostičky pokrájenou cibuli, přidáme kari koření, na kostky nakrájenou dýni a brambory, lehce osmahneme a zalijeme vývarem. Vaříme do změknutí a poté rozmixujeme ponorným mixérem. Znovu přivedeme do varu, přidáme smetanu a už nevaříme. Nakonec dochutíme pepřem a solí, bujónem a libečkem.

RODINNÉ VÝLETY

IQLANDIA

Tohle léto nebylo dobré počasí, tak jsme se rozhodli, že pojedeme do IQLandie do Liberce. IQLandia je velká, tak jsme si objednali ubytování v Hotelu Babylon. Jeli jsme tam s mamkou, bráchou a s mamky kamarádkou Lenkou a jejím synem Davidem. A výhodou bylo v Hotelu Babylon, že jsme měli vstupenky zdarma do IQLandia. Ani tentokrát nebylo hezké počasí, už cestou tam začalo pršet. IQLandia je hodně velká, má čtyři patra s plno zajímavými věcmi, kde bylo hodně vědeckých kategorií technologických oborů, které jsme si mohli vyzkoušet. Nejvíce se mi líbil simulátor vozítka na Marsu, ohňové tornádo, simulátor zemětřesení a mluvení chytrým robotem a zvedání auta. A překvapilo mě, že jsem potkal v IQLandii mého spolužáka Tadeáše. V IQLandii jsme strávili pět hodin, než jsme prošli celou IQLandii a ušli jsme asi 8 km. A večer začalo víc a víc pršet a báli jsme se, že podle zpráv budou uzavřené silnice kvůli vodě. Naštěstí ráno už nepršelo a bylo hezky a slunce, a tak jsme si užili ještě krásnou zoologickou zahradu v Liberci. Nejvíce se mi ze zvířat líbil bílý tygr.

Vítězslav Pavlík, 6.C

TURISTICKÁ VIZITKA®

CZ
2836
5

www.wander-book.com

486 103 090 www.iqlandia.cz

GPS:
50°45'39"N
15°03'10"E

JH

iQLANDIA

Chytrá zábava na prvním místě, svět ohromujících experimentů, který vás uhrane a nepustí

TURISTICKÁ VIZITKA®

CZ
2836
4

www.wander-book.com

486 103 090 www.iqlandia.cz

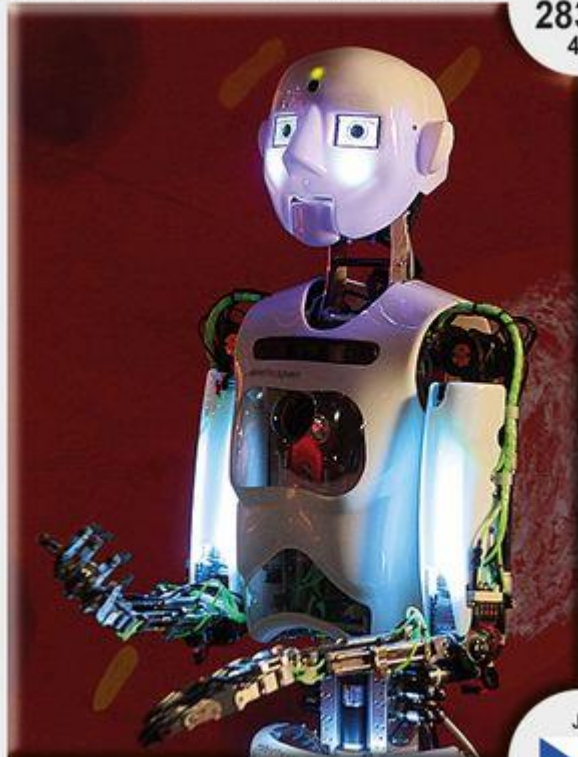
GPS:
50°45'39"N
15°03'10"E

JH

iQLANDIA

PŘIJEĎ – POZNEJ – ZÍREJ, svět ohromujících experimentů a chytré zábavy

RODINNÉ VÝLETY

VÝLET NA MUMLAVSKÉ VODOPÁDY

V červenci jsem jel s mamčou, tatškou a sestrou do Harrachova na Mumlavské vodopády. Autem jsme jeli do Harrachova, kde jsme se zastavili na oběd a navštívili bobovou dráhu - jízda byla super, ale tím, že počasí se začalo kabunět a ještě jsem chtěli jiný den vyzkoušet bobovou dráhu ve Špindlerově mlýně, tak jsme jeli jen jednu jízdu. Jízda byla super a udělali jsem crazy fotku. Tak a po jízdě jsme šli na ty plánované vodopády. Cestou jsme narazili na liščí stezku, ale protože tam bylo hodně lidí, řekli jsme si, že ji projdeme cestou zpátky. Asi po 1 km jsme zahlédli první vodopád, který byl hustý. Mamka fotila, my jsme se dívali a sahali na vodu. Po pár minutách jsme pokračovali dál, kde byl další vodopád. Chodili jsme po kamenech, kde tekla voda, až nás táta zavolal. Mamča mi řekla, ať si jdu na cestu ke stromu obléknout boty a mezitím sestře pomáhala obléknout její. Jenže já jsem mamču neposlechl a šel jsem za tátou nejhorší cestou přímo po kamenech vodopádu. Kameny klouzaly a já jsem spadnul a sklouzl rovnou do středu vodopádu, kterému se říká čertovo oko nebo obří hrnce. Mamča mi běžela na pomoc a já se stále točil dokola a nemohl jsem ven, hrozně jsem se bál, mamča musela dát pozor, aby tam také nepadla. Po chvíli, i když mě to přišlo dlouhé, se mi podařilo mamce dát ruku a ona mě vytáhla. Brečel jsem jak o závod. Mamča mě posadila dál od vody a musel jsem sedět a ani se nehnut.

Šla mi zachránit boty, které odplavaly dál, jen mé oblíbené ponožky Dedolesky se už potopily na dno. Dlouho jsem brečel, mamča i tat'ka říkali, že je to dobré, hlavně, že žiju. Vyždímali mokré oblečení, naštěstí bylo teplo, tak mi to nevadilo. Už jsme šli raději k autu. Po cestě jsem se uklidnil, a ještě jsme šli na liščí stezku. Výlet byl super, i když jsem měl strach o svůj život, ale už vím, že mám poslouchat a nechodit jinou cestou, než mám. Jsem rád za svůj život.

Tadeáš Valenta, 6.C

RODINNÉ VÝLETY

DOVOLENÁ 2021

Prvních 14 dní v srpnu jsme byli s rodiči na putovní dovolené po České republice. Byli jsme v Krkonoších, ve Dvoře Králové v Safari, Jánských Lázních na Stezce korunami stromů a ve skalním městě Adršpach. Potom jsme přešli do Olomouckého kraje, kde jsme navštívili Kuks, Zoo Olomouc, Pradědovu Galerii a Zoo - Dinopark Vyškov. V Zoo Vyškově bylo hodně domácích zvířat a byla tam i možnost krmení koz. Což jsem využila. Šla jsem mezi ně, že je nakrmím. Jak mě viděly, přiběhly ke mně a málem mě porazily. Začala jsem je krmit a nenápadně couvat, aby mě neumačkaly. Rychle jsem odešla z ohrady. Byla jsem ráda, že jsem utekla. Potom jsem šla do voliéry andulek, ale tam bylo všechno v pohodě. Dovolená se mi moc líbila. Hodně jsem toho viděla. Nejvíce se mi líbil hotel, kde byli atrakce: bobová dráha, lukostřelba, trampolíny a lanové centrum.

Tereza Čebišová, 6.B

RODINNÉ VÝLETY

ZÁŽITEK Z PRÁZDNIN - BULHARSKO

Poprvé v životě jsem letěla letadlem a bylo to super! Letěli jsme 3 rodiny ve složení 6 dospělých a 6 dětí do Bulharska, konkrétně do města Burgas a odtamtud jsme jeli autobusem do hotelu, který se jmenoval Aqua paradise resort. Město, kde jsme byli, se jmenovalo Nessebar. U hotelu jsme měli 4 bazény a hned za rohem byl aquapark, který byl součástí pobytu a ještě asi 1 km bylo moře. Ráno jsme šli do aquaparku a po obědě jsem si šla povídat s kámoškami. Po 2 hod. jsme se rozdělili na 2 skupiny, jedna šla k moři, druhá šla do bazénu. Bylo fajn si brát tolik jídla, kolik jsme chtěli, ale zase jsme si brali jen to, co nám chutnalo, takže skoro vždy samé sladké dobroty. K moři jsme chodili dva dny, dokud nebyl příliv, od té doby jsme se dělili na 2 skupiny, protože příliv přinesl chaluhy a moje sestra a kamarádka Kiki se chaluhy dost štítily. K moři jsme pak chodili jen já a kamarádka Terka ze Znojma, moje a její mamka a někdy i Terky táta. Jednou jsme všichni čekali na tobogán hodinu ve frontě, což byl dobrý výkon, protože jsem vždy vydržela stát frontu asi 15 minut maximálně, a pak jsme stejně zjistili, že ten tobogán nestál za nic. Ale zase bych chtěla letět nebo jet k moři.

Adéla Maňcalová, 6.B

RODINNÉ VÝLETY

DOVOLENÁ V CHORVATSKU

Do Chorvatska jsme jeli autem společně s Váňou (Vanessa Urbanová) a s rodiči. Bylo nás osm a jeli jsme velkou dodávkou. Cesta trvala celou noc. I když jsme jeli přes noc, tak jsem se moc nevyspal, protože jsme často stavěli. Přijeli jsme kolem 10:00h. Ubytování se mi líbilo, protože tam byl balkón a bazén. Pláž byla kamínková a moře bylo čisté a velice slané. V moři bylo hodně ryb a jednu jsme i dokonce chytili. K moři jsme chodili ráno a zůstávali jsme do oběda. Odpoledne jsme se koupali v bazénu, do kterého jsme skákali. Večer jsme chodili do města, které bylo hezky osvětlené. Ve městě bylo hodně stánků a já jsem si koupil triko s fotkou Alberta Einsteina. To jsme usmlouvali z 300kun na 100kun. Často jsme si kupovali zmrzlinu a mě chutnala nejvíce příchuť Oreo. Večer lítalo hodně komárů a my jsme byli celý poštipaní. Byli jsme na dvou výletech. Jeden byl k velké vojenské pevnosti, která byla postavena na moři. A druhý byl na ohromný hrad. Více se mi líbila vojenská pevnost. Dovolená utekla jako voda. Domů jsem se netěšil, nejradši bych tam zůstal do konce prázdnin. Ale to nejde. Snad se tam příští rok vrátíme.

Ondřej Němec, 6. B

RODINNÉ VÝLETY

ZÁŽITEK Z PRÁZDNIN

Na dovolenou jsme vyjeli autem do Podbořan, kde jsme auto nechali a pokračovali autobusem.

Při přestupu na autobus jsme zmokli, poté jsme autobusem pokračovali na místo prvního ubytování do kempu Kobylka u řeky Berounky, kde jsme si postavili stany, uvařili jsme si večeři a šli spát.

V noci mě vzbudil zvláštní zvuk, chvíli jsem se bála, ale pak jsem zjistila, že jsou to jen kočky, které se praly poblíž našeho stanu, a tak jsem mohla jít zase spát. Ráno jsme sbalili stany, nasedli jsme do raftu a vyjeli jsme po řece, bylo krásné počasí, svítilo sluníčko a bylo teplo. Když jsme to s bráchou nečekali tak nás táta chytil a oba dva nás hodil do vody. Abychom mu to oplatili celého jsme ho pocákali vodou, byla to velká legrace. Poslední den nás čekalo posledních pár kilometrů Berounky, skoro všechny jezy jsme sjeli, jen Zvíkovecký jez jsme museli obejít. Před ním jsme raft vyndali z vody, přenesli ho po břehu okolo jezu a pokračovali jsme dál do vesnice Skryje, kde jsme vrátili rafty a pak šli na autobusovou zastávku, odkud nás autobus odvezl zpět do Podbořan.

Na řeku Berounku budeme rádi vzpomínat, viděli jsme krásnou přírodu a spoustu zvířat v okolí.

Gabriela Perlová, 6.B

RODINNÉ VÝLETY

MOJE PRÁZDNINY

Moje letošní prázdniny byly úžasné, protože jsem nebyla vůbec doma. Jako první jsem jela k babičce a dědovi, tam jsem byla týden a pak mě čekalo 12 dní na táboře, kam jezdím každý rok a mám tam už své kamarády. Chodili jsme po výletech, hráli různé hry a hlavní úkolem byla celotáborová hra, kterou můj oddíl vyhrál. Letos to bylo na téma vesmíru. Po návratu z tábora jsem jen přebalila kufry a jeli jsme s rodiči do Chorvatska na deset dní, bylo to tam super a jeden den tam byly velké vlny. Také jsme byli na Makarské a v Omiši. Pár dní jsem potom byla doma a vyrazili jsme s hasičskými kamarády a rodiči na soustředění k řece Sázavě do kempu, kam pravidelně jezdíme. Pět dní jsme si užívali srandu, trénink, koupali jsme se v Sázavě a pár posledních prázdninových dnů jsem chodila k babičce u nás v Oseku. Teď nás čeká práce ve škole a já se budu těšit na další prázdniny.

Kristýna Trojková, 6.C

RODINNÉ VÝLETY

PRÁZDNINY 2021

Na prázdniny jsem se moc těšila. Letos mi začaly trochu dřív. Byla jsem s maminkou a její kamarádkou v Chorvatsku. Samé holky. Byl to fajn. Další výlet byl s Blančou a tetou do Řecka. Moc se mi líbil výlet lodí na ostrov Rhodos. Když jsem se vrátila, jela jsem s Pepou a jeho kamarády sjíždět řeku Vltavu. Pršelo a byla velká zima. Pak jsem jela s babičkou a dědou do Bosny. Spali jsme v obytném autě u jezer. Strašně se mi líbilo jezdit na paddleboardu, který jsem dostala k narozeninám. Cestou domů mě vysadila babička v Chorvatsku, kde jsem byla s maminkou, Pepou a Štěpkou. Takže jsem vlastně byla celé prázdniny pryč. Nejvíc budu vzpomínat na Bosnu a krátký výlet na Klíny. K narozeninám jsem dostala jízdu na zipline. Byl to MAZEC!

Barbora Jiráková, 6.C

ROZLOUČENÍ

A to je ode mě v tomto čísle vše. Doufám, že vás alespoň nějaký příspěvek zaujal a inspiroval pro další tvorbu. Na závěr bych všem rád poděkoval za účast na halloweenské výzvě a za zajímavé nápady. Těším se na další příspěvky a spolupráci 😊

Mějte se krásně!
Váš Osečák

